

den de singels een deel van hun oorspronkelijke functie her krijgen. In dat geval belandde een deel van de inhoud van de riolen via overstorten in de singels, die als tijdelijke berging fungeerden.³²⁾

Directeur Cramer van Gemeentereiniging, de Openbare Gezondheidscommissie en inspecteur Egeling van het Geneeskundig Staatstoezicht, om advies gevraagd, reageerden zoals men van hen kon verwachten. Zij waren grote voorstanders van een verzamelstelsel en konden dus weinig waardering opbrengen voor De Jonghs spoelstelsel. De commissie voor de Gemeentereiniging bleek in haar advies minder vasthoudend. 'Eenparig blijft de commissie met den directeur de voorkeur geven aan een verzamelstelsel boven dat van vrijen afvoer, maar voor de vele bezwaren, vooral van financiëlen aard, die aan de uitvoering der verschillende stelsels verbonden zijn, heeft zij geen voldoende oplossing kunnen vinden, en durft daarom geen verzamelstelsel voor algemeene toepassing aan te bevelen.' Ter beëindiging van 'den zoo nadeeligen afwachtenden toestand' ging de commissie daarom eenstemmig akkoord met de plannen van De Jongh.³³⁾

De Jonghs voorstel had verreikende consequenties voor het bestaan van de buurgemeente Delfshaven. Zowel bij de aanleg van de haven als bij de uitbreiding van de riolering in de polder Cool was het grondgebied van Delfshaven in het geding. 'Zorgde de polder Cool voor zijn eigen afvoer van faecaliën en menagewater, zooals zulks met Kralingen het geval is,' opperde De Jongh, 'dan zou er geen enkele reden voor Rotterdam zijn, om zich te bemoeijen met wat buiten zijn grondgebied voorvalt, maar al het vuil van den polder komt binnen den bebouwd kom van Rotterdam, en moet het best bebouwde kwartier der stad passeren.' Aangezien De Jonghs plan in wezen een uitbreiding van de stad op Delfshavens grondgebied inhield, hoefde Rotterdam niet te rekenen op grote activiteit van de zijde van Delfshaven. 'Het is om die reden noodzakelijk dat eene grensverandering plaats heeft en de polder Cool, hetzij geheel, hetzij voor het grootste gedeelte tot het grondgebied van Rotterdam wordt gebracht.' B&W en de raad vonden dat bij annexatie de gehele gemeente Delfshaven moest worden verenigd met Rotterdam.³⁴⁾

De besluitvorming met betrekking tot de annexatie valt niet binnen het bestek van deze studie, de gevolgen van de annexatie voor de behandeling van het afvalwater echter wel. De commissie Plaatselijke Werken realiseerde zich dat een volledige annexatie